

Armenian Evangelical Church
of New York

Monthly Bulletin

The Rev. Haig Kherlopian, Pastor



ԱՄՍԱԹԵՐԹԻԿ

Նիւ Եորքի

Հայ Աւետարանական Եկեղեցւոյ

Վեր. Հայկ Խրլորեան, Հովիւ

Volume 103

NOVEMBER 2014

No. 3

The Monthly Bulletin

Published by

The Armenian Evangelical Church of New York

152 East 34th Street, New York, NY 10016

Telephone 212-685-3177 ☩ Fax 212-889-8338

E-mail: info@aecnyc.org

New Website: www.aecnyc.org

Founded in 1896, the AECNY, a Congregational Church affiliated with the United Church of Christ, is dedicated to serving the spiritual needs of the Armenian-American community, friends and neighbors in the metropolitan New York City area and around the world.

We aim to provide a variety of ministries in Christian education, music, outreach and fellowship.

All articles submitted for publication are subject to acceptance, rejection and editing by the Publication Committee with no obligations to return the unpublished articles to their authors.

The Monthly Bulletin of the Armenian Evangelical Church of New York

Published monthly, except in July and August, by the Armenian Evangelical Church of New York, 152 East 34th Street, New York, NY 10016

Yearly subscription: \$15.00

Postmaster: Send address changes to *The Monthly Bulletin of the Armenian Evangelical Church of New York*, 152 East 34th Street, New York, NY 10016

Armenia: A Story of Outcasts

“Blessed are you when people revile you and persecute you and utter all kinds of evil against you falsely on my account. Rejoice and be glad, for your reward is great in heaven”- Christ Jesus

A couple of years ago, I was eating in the cafeteria of my seminary with my Caucasian classmates. The topic of conversation was “white guilt,” or the collective culpability of white America. Everyone around the table took turns confessing the sins of their forefathers, from the genocide of Native Americans to slavery and the segregation of African Americans. When it came my turn to confess, I couldn’t. Of course, Armenians aren’t perfect, but I was unable to feel guilty about my ancestors doing horrible things to people. I told my friends that I may be from the Caucasus mountains, but I am not a white western person. My people are the oppressed. My grandparents were survivors of the Armenian Genocide and my parents escaped a civil war in Lebanon. The rest of my people’s history is marked with persecution and alienation.

Armenians are outcasts because of Christianity. Armenians’ Christian identity became firmly established through the missionary work of Mesrop Masdots, who created an alphabet to translate the Bible into Armenian.

What emerged was a spiritual and cultural revival among the people that was centered on the Good News of Jesus Christ. However, a few decades later, in 451 C.E., two dramatic events would set the trajectory of Armenian history. One was on the battlefield the other was in the church.

On May 26, 451 C.E., Vartan the Brave led the Armenian troops on the plains of Avarayr to preserve their new Christian identity. The king of Persia made a decree that the Armenians within his empire had to renounce their faith and embrace Zoroastrianism. Most Armenians refused and fought back. Greatly outnumbered, they lost the battle, but won the war in keeping the Christian faith. This would be the first of many more waves of horrific invasions by Arabs, Mongols, and Seljuk and Ottoman Turks. All these great empires would rise and fall, but the Armenian Christian witness endured.

The other event that shaped the future of Armenia was the Church Council of Chalcedon, which was held in 451 throughout the month of October. Christian clergy gathered to decide the doctrine concerning Jesus Christ's divinity: in what way was He divine? Armenian clergy were unable to attend this meeting. The position that was reached at the council was that Jesus is one person with two natures, fully divine and fully human. The Armenian church – along with the Coptic, Ethiopian, Indian, and Syrian churches – disagreed with this deci-

sion, because it seemed to them that they were splitting the person of Jesus Christ by saying two natures and not one. The Catholic and Greek Orthodox churches thought these churches, which would be called Oriental Orthodox, were mixing Christ's natures. I personally think this is a paradox and each side misunderstood the other, but, what is germane here is how the event surrounding this important theological difference would separate the Armenian church from the Catholic and Eastern Orthodox churches. After Chalcedon, the Armenian church became an outlier within Christendom.

Armenians have never quite fit in. I say all this not with tears in my heart but with pride: despite our imperfections, the Armenian story is one that is faithful to Jesus Christ, who became an outcast for our sake, so that we can be accepted by God. I am grateful that my ancestors were willing to be persecuted for the one who makes us righteous. I am humbled to call myself an Armenian because of all the martyrs who were willing to die for the one who gives eternal life. I boast in being Armenian for its collective testimony that boasts in Christ Jesus.

Serving the Risen Lord,

-Rev. Haig Kherlopian

On October 27, 2014, the Anglican and Oriental Orthodox churches reached an agreement concerning the council of Chalcedon. To learn about this historic event, visit: <http://www.anglicannews.org/news/2014/10/history-made,-as-anglicans,-oriental-orthodox-agree-on-christs-incarnation.aspx>.

ԻՆՁՈ՞Վ ԿԸ ՆՄԱՆԻՆՔ ՅԻՍՈՒՄԻ

ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ

(Part 1)

ԱՅՆՔԱՆ շատ կը շեշտուին Յիսուսի եւ մարդուն միջեւ եղած տարբերութիւնները որ՝ նմանութիւնները՝ որոնք անվիճելիօրէն գոյութիւն ունին երկուքին միջեւ՝ անտես կ'առնուին: Յիսուս կատարեալ մարք էր, իսկ մենք անկատար ենք, ուստի մեր անկատարութիւնը - խորհած ենք միշտ - զետիւն չի թողուր դրական բաղդատութեան, մէկ կողմէ՝ կատարեալին, իսկ միւս կողմէ՝ ալ՝ անկատարին միջեւ: Ասիկա եղած է քրիստոնէական մտածումին հաստատուած աւանդութիւնը սկիզբէն հետէ: Բայց այդ աւանդութիւնը սխալ է: Թէ ո՞ր եւ ի՞նչպէս, պիտի ջանանք ցոյց տալ:

Նախ եւ առաջ չմոռնանք թէ Յիսուս Քրիստոս, Աստուածորդին, մարդացաւ, այսինքն, ինչպէս որ Աւետարանն ալ կը հաստատէ աներկբայօրէն, «մարդոց նման» եղաւ, եւ մարդոց մէջ ապրեցաւ: Ուրիշ բացատրութիւնով մը՝ զոր

Առաքելալը կը գործածէ, մեզի «փորձառակից» եղաւ
Ան: Այս փորձառակցութիւնը ուրեմն բանաւոր
կ'ընէ մեր փորձը՝ փնտռելու գէթ այնքան մը
նմանութիւններ Յիսուսի եւ մարդուն միջեւ՝ որքան
եւ տարբերութիւններ:

Փորձառակցութիւնը էական պայման մըն էր
որ Յիսուս իր փրկչական առաքելութիւնը կարենար
կատարել: Ի՞նչպէս կրնար ան կատարելութեան
առաջնորդել անկատար մարդիկ եթէ ինքը
մարդկային բնութեան սահմանաւորութիւններուն
փորձառական ծանօթութիւն չունենար, եւ իր
անձին մէջ չապացուցանէր թէ մարդը
կարելիութիւն ունէր կատարեալ ըլլալու: Եթէ
անկատար բնութեամբ օժտուած մարդը
կարելիութիւն չունենար կատարեալ ըլլալու՝
ուրեմն ինչո՞ւ Յիսուս ճնշում բանեցնէր մարդուն
վրայ որ կատարելութեան ձղտի, եւ հասնի: Ան
չըսաւ . «Ահա՛ ես ձեզ կատարեալ պիտէ ընեմ»: Ո՛չ:
Բայց ըսաւ, «Ես ձեզի պէս անկատար բնութիւն
պիտի առնեմ վրաս որ ցոյց տամ ձեզի թէ ի՛նչպէս
կարելի է՝ հակառակ անկատարութեան՝
կատարեալ ըլլալ»: Հրաւերը կամ կոչը Յիսուսի
նմանող ըլլալու՝ ենթադրել կու տայ թէ մարդուն
համար կատարեալ ըլլալ կարելիութիւն մըն է: Եթէ

այդպէս չըլլար, փրկչական վարդապետութիւնը, որ քրիստոնէական վարդապետութեան անկիւնաքարն է, կը փլչի, եւ Աւետարանը կը կորսնցնէ իր զորութիւնը:

Փրկութեան վարդապետութեան մօտենալու չենք ժրխտականօրէն, յաւէտ յուսահատականօրէն, ընդհակառակն, մեծ յոյսով, վստահութեամբ, եւ դրականութեամբ: Յիսուս չեկաւ մարդիկ յուսահատեցնելու, հապա՝ քաջալերելու: Յիսուս իր կատարելութիւնը չցուցադրեց, եւ իր անձը չըզատեց անկատար եւ թշուառ մարդկութենէն: Ան ինքզինքը «պարպեց», ըստ առաքելական բացատրութեան, իր աստուածութենէն որպէսզի ցոյց տայ թէ ինչպէ՛ս կրնայ մարդկայինը՝ իր մէջ, աստուածանալ: Ան իր անձը նոյնացուց մեզի հետ, մեզի պէս եղաւ, բաժնեց մեզի հետ մեր փորձառութիւնները, մեզի հետ քալեց կեանքի փշոտ, փոշոտ ճամբէն եւ կենդանի օրինակ մը եղաւ կատարելութեան: Կատարեալ էր ու անկատար եղաւ որպէսզի անկատար մարդուն յոյս ներշնչէ կատարեալ ըլլալու՝ շնորհիւ այն զօրութեան որ Աստուած կը խոստանայ ամէն անոնց որոնք հետամուտ կ'ըլլան կատարելութեան:

Յիսուս Քրիստոս մեզմէ շատ տարբեր է, այո', բայց
մենք ալ իրեն նման ենք մեր բնութեան շատ մը
կողմերովը, եւ անոնց շօշափելի, նկարագրելի
արտայայտութիւններովը: Տարբերութիւնները
բացայայտ են: Քարոզիչներու դրամագլուխը կը
կազմեն մեծ մասամբ այդ տարբերութիւնները,
որոնց վրայ շարունակ կը քարոզեն եւ կը
խորհրդածեն: Մարդկութիւնը այլեւս չ'ուզեր որ
իրենց երեսին տրուի թէ մեղաւոր է: Եթէ կայ որեւէ
իրողութիւն՝ որուն գիտակից են՝ արդէն ա՛յդ է: Ու
շարունակ մարդու մը երեսին տալով իր մեղքը
փոխանակ անոր մէջ փրկուելու իղձը արթնցնելու,
թմրութեան մատնած է զանիկա: Շատ մարդիկ
կ'ըսեն այսօր - «Է՛հ, մեղաւոր ենք՝ մեղաւոր ենք, ի՞նչ
ընենք»: Հաշտուած կը թուին ըլլալ իրենց մեղքին եւ
ճակատագրին հետ: Ասիկա անտարբերութեան
հետեւանք չէ հապա՛ յուսահատութեան:
Քրիստոնէայ քարոզիչներու թօնը պէտք է որ
փոխուի: Ականջը այլեւս ձանձրացնելու չէ
իրողութեամբ մը՝ որուն արդէն ընտանի է
մարդկութիւնը: Առածը կ'ըսէ թէ տղու մը
քառասուն անգամ չար ես (կամ խենթ ես) ըսես՝
աղան խենթ կամ չար կ'ըլլայ: Դաստիարակութեան
նպատակն է տղուն մէջ արթնցնել գիտակցութիւնը՝
իր բնութեան եւ մտաց թաքուն

կարելիութիւններուն, ըլլալու շատ աւելի փայլուն եւ յաջող քան որ է: Մեր հաւատքը Յիսուսի կրայ հաստատուելու է Անոր հմանելու կարելիութեան վրայ: Մեղքը պիտք չէ շեշտել, հապա՛ ներշնչել մեղաւորը կարելիութեամբ նմանելու Յիսուսի՛ որ կատարեալ է: Ոչ թէ մեղքին նշանակութիւնը թեթեւցնել, հապա՛ ծանրացնել փրկութեան խոստումը եւ կարելիութիւնը: Մեղքի եւ փրկութեան վարդապետութիւնը վերցնելով ժխտականութեան գետնէն դնել դրականութեան գետնին վրայ: Ա՛յդ էր ծրագիրը եւ մեթոտը բուն ինքն Յիսուսի, եւ ատկէ տարբեր չէր կրնար ըլլալ յաջողելու համար իր դեսպանութեանը մէջ:

Մենք պիտի վերցնենք նմամութեան շատ պարզ եղբեր՛ Յիսուսի եւ մարդուն միջեւ, լուսաբանելու համար այն հիմնական խորհուրդը գոր, ըսենք, իբրեւ ընդհանուր «բնաբան» պիտի գործածենք մեր յաջորդական խորհրդածութիւններուն:

-Ա. Ա. ՊԵՏԻԿԵԱՆ

(Happiness: Part 2 will be in our December Volume)

GIFTS ACKNOWLEDGED WITH GRATITUDE

A donation was made by the Murray Hill Society.

Donations were made on behalf of the Telfeyan Evangelical Fund.

*Thank
You*



FELLOWSHIP HOUR



We would like to express our gratitude to the following for their generous contribution towards our Fellowship Hour in the month of October:

Karen I. Bedrosian-Richardson

Helen Dayton

Sarpi Hajian

Armen Kherlopian

Caroline Schoner



From the Armenian Evangelical Church of NY

POINSETTIAS FOR CHRISTMAS

- I wish to donate poinsettias to beautify the altar
for the holiday season.

In loving memory of _____

In honor of _____

Enclosed is my check for \$ _____ (*Any amount over \$20.00*)

Name _____

Address _____

(Please return to the church by mail as soon as possible)

CHANCEL FLOWERS PRESENTED

October 19 - In loving memory of uncle **Samuel Gron Chakerian** and mother **Arpine Chakerian Mullisen**, by Eunice Gick.

October 26 - In loving memory of church member **Zaven Megerditchian**, by the Armenian Evangelical Church of NY.

*Altar Flowers may be dedicated in honor or
in memory of a loved one, for a holiday, birthday,
graduation, or another special occasion.*

*Please sign up for a Sunday of your choice by
calling the church office at 212-685-3177.*

UPCOMING EVENTS AND ANNOUNCEMENTS

Join us for:

Sunday Morning Worship - 11:00 AM

Bible Study - Tuesdays at 7:00 PM

November 2 *The Authority of Jesus*

(Mark 1:21-28)

November 9 *Loneliness and Jesus*

(Mark 1:35-45)

November 16 *Bringing Others To Jesus*

(Mark 2:1-12)

November 21 Friday Night Worship - 7:30 PM

November 23 *Religious, Sinners, and Jesus*

(Mark 2:13-17)

Happy Thanksgiving!

November 30 *Fasting, Feasting, and Jesus*

(Mark 2:18-22)

**Italics indicate Sermon Title*

“The thief comes only to steal and kill and destroy. I came that they may have life, and have it abundantly.”

(John 10:10)

